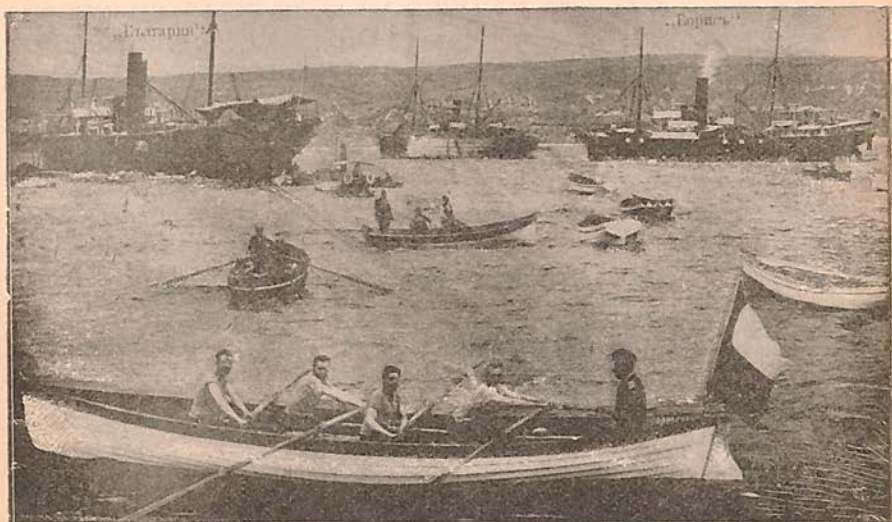

Съ лодка.

Единъ день, като се кжпѣхме въ морекитѣ бани, дойдоха при насъ петима чловѣци. Тѣ не минаха отъ това мѣсто, отдѣто минахме ние, а дойдоха отъ вжтрѣшността на морето. Тѣ бѣха сѣднали въ една лодка. Лодката се движеше много бързо. Четирмата отъ тѣхъ я караха съ по двѣ дълги дървени лопати. Лопатитѣ сж закачени на дървени колчета, забити

отъ двѣтѣ страни на лодката. Тѣ изведнажъ всичкитѣ дигаха лопатитѣ нагорѣ въ въздуха, спущаха ги въ водата, гребяха я, пакъ ги вдигаха, пакъ ги спущаха и така постоянно цѣпѣха въздуха и лодката се движеше напредъ. Петиятъ пѣкъ човѣкъ стоеше на задния край на лодката и държеше въ ржцѣтѣ си двѣ въженца,